

JAUNAIS CĒS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Cena 2 kap.

PĀRKOPĀ JĀVĀMA

Apspriests gada pārskats

INFORMATĪVAIS ZINOJUMS

17. februārī agrofirmas kultūras nama lielajā zālē notika kolektīvās saimniecības pilnvaroto sanāksme, kurā ziņojumu par saimnieciski finansiālās darbības rezultātiem sniedza agrofirmas ģenerāldirektors un kolhoza priekšsēdētājs Romualds Kavinskis. Šoreiz viņš nekērās pie tradicionālās pārskata ziņojuma lasīšanas, bet ar klātesošajiem daliņos iespaidos par kolektīvu darba plusiem un mīnusiem aizvadītajā celiņā, uzsverot, ka kolhozs ir bāzes saimniecība visai firmai, tās ieguldījumu,

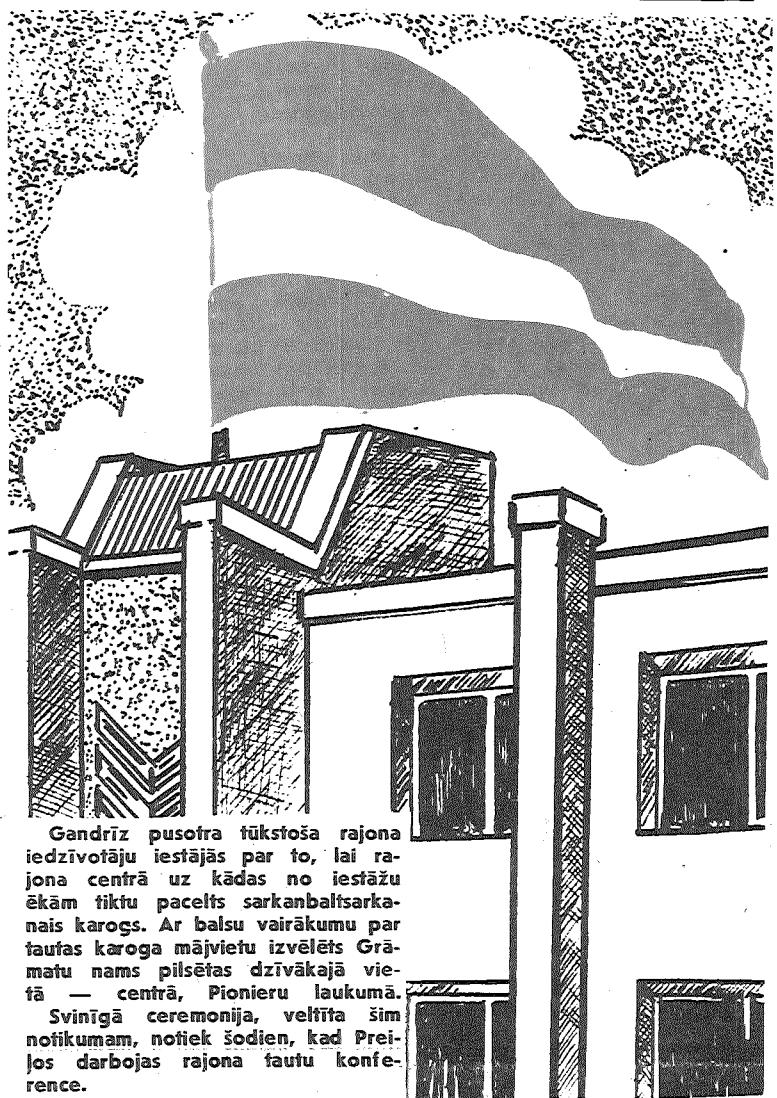
raksturoja ļaužu sabiedriski politisko, kultūras dzīvi un sadzīves apstākļu uzlabošanos, pieskārās daudzām svarīgām iecerēm šim gadam.

Pārskata ziņojumu par revīzijas komisijas darbu sniedza tās priekšsēdētājs Ivars Gvozdevs. Par saimnieciski finansiālo darbību informēja galvenā grāmatvede Tekla Djubina. Pārskatus par savu rāzošanas iecirkņa darba rezultātiem sniedza priekšnieki Volde-mārs Adamovičs un Fjodors Gromovs, izanalizējot veikumu, trūkumus un to cēlonus. Ciltslieku zootehnike Jeļena Korotkova un galvenais inženieris mehānikis Valērijs Unžakovs pastāstīja par savu nozaru darbību:

Kolhoza vairēs darbs pārskata posma atzīts par apmierinošu.

Pilnvaroto sapulce pieņema 1989. gada socialistisko saistību kontrollskaņus un rādītājus.

Kolhoznieku pilnvarotos ar rāzošanas un finansu plānu 1989. gadam iepazīstināja agrofirmas vecākā ekonomiste Anita Vaivode.

AGROFIRMA «SARKANAIS OKTOBRIS»

Mūsu agrofirmas rūpniecības kolektīvos agrāk, bet nu jau arī kolhoza pilnvaroto sapulcē izskaitīti priekšlikumi par agrofirmas nosaukuma nomainīšanu. Pieņemts lēmums par agrāku nosaukuma «Krasnij Oktjabrj» aizstāšanu ar nosaukumu «Sarkanais Oktobris».

Mūsu rezerves

Apkopojot agrofirmas kā šķirnes lopu audzētavas darba rezultātus 1988. gadā, vispirms jāpasaka: esam ierīdoti trešajā vietā republikā aiz kolhoza «Tērvete» un šķirnes lopu stacijas Jaunpili. Gadu iepriekš mūsu saimniecība — kolhozs «Krasnij Oktjabrj» bija ceturtajā, ievērojamībai elīnājusies teļu ieguve no 100 ovīm — no 78, kas bija saņemti '87. gadā, līdz 83 nule aizvadītajā 1988. gadā. Lielfermā «Progress» grupā, kuru slauc M. Lazareva, ir govs, no kurās aizvadītajā gadā izslaukti 11465 kilogrami piena ar tauku saturu 3,67 procenti (piena tauku saturs tās pienā — 420,3 kilogrami) un šīs rādītājs bija augstākais republikā.

Mūsu šķirnes lopu audzētavas galvenais uzdevums ir realizēt jaunlopus. Aizvadītajā gadā pārdoti 179 šķirnes lopi (1987. gadā — 58), tajā skaitā 119 telītes. Vienas telītes svars bija vidēji 300 kilogrami, bet bullēna — 307 kilogrami, attiecīgi arī realizācijas cena par tiem sastādīja 1780 un 2356 rubļus. Bez tam par katru elītes klasēs telītes saimniecība saņem tonnu kombinētās lopbarības, bet par bullēnu — divas.

Mūsu agrofirmas laikrakstā, tāpat arī republikas presē lasītāji informēti par to, ka pie mums «Progress» izveidota grupa — 84 govis, no kurām nākošnē jāsāk slaukt pa 12000 kilogramiem piena no katras (slaucēju M. Lazarevas, A. Lopušnovas un A. Juganova grupas). Kam un kālabā vajadzīgi tiks augsti izslaukumi un kādēļ tikai vienā grupā? Zootehnikā ir apzīmējums «bulļu māšu grupa». Tājā tiek iekļautas govis, kurām visaugstākā produktivitāte, bet viņu dēli tiek izmantoti par vairs lopu mākslīgās apsēklošanas stācijās. Līdz pat šim laikam ievērojumu daudzumu šo vairs lopu

(labākos no tiem), kas bija šajās stacijās, mūsu zemē, tajā skaitā arī mūsu republikā, ieveda no ārvalstīm. Tagad, kad valūtas ienākumi tik ļoti samazinājušies, reizē ar to strauji samazinājušās arī iespējas atsevišķus šādus vaislas buļļus importēt. Tādējādi, lai mēs spētu nodrošināt savas vajadzības, tad arī pašiem jāizaudzē augstrožīgas govis — to māties.

Vai ir reālas iespējas šādus izslaukumus panākt mūsu apstāklos? Bez šaubām. Taču lai to sasniegstu, ir jāizpilda divi noteikumi:

1. sabalansēti jābaro dzīvnieki,

2. zootehniski pareizi jāizmanto.

Šīs grupas ēdināšanā lielu palīdzību sniegs mūsu republikas Valsts agorūpniecīkā komitejā, kura mums piešķir papildus fondus speciālās kombinētās lopbarības ar augstu enerģijas saturu, olbaltumvielu un vitamīnu, kā arī minerālvielu pie-devas.

Kas attiecas uz zootehniski pareizu ekspluatāciju, tad tā ir pilnīgi slaucējus rokās. Tiesneņa masāža, pirmsēju ieslaukšana, savalaicīga apsēklošana pēc atnešanās (ne agrārā par 40 līdz 60 dienām), kā arī aizlaišana (divus mēnešus pirms atnešanās) tad arī ir tie faktori, kuri sēkmē un palīdz iegūt augstus izslaukumus.

Daži vārdi jāpasaka par aizlaišanu. Skaitļošanas centrs atradis, ka to izdarot nesavalīcīgi, kolhozā «Krasnij Oktjabrj» 1988. gadā pauzēdās gandrīz 1000 kilogramu piena, rēķinot no vienas govs, tas ir, govvu aizlaišanas laikā mēs varētu (teorētiski) sagatavoties nākamajā laktācijā no kāras govs iegūt par 1000 kilogramiem piena vairāk, nekā iegūts, vai arī pat vairāk. Nemot vērā izslaukumu tagadējo līmeni, kas ir 5,5 tūkstoši litru robežas un ar noteikumu, ja tiktū ievērota tehnoloģija, mēs varētu iegūt 6,5 tūkstošus kilogramu piena no govs.

Tātad jāsecina, ka saimniecībā ir rezerves, un ne mazās, tikai tās jāprot izmantot.

Jeļena KOROTKOVA,
ciltslieku zootehnike

KOMJAUNIEŠU TALKA

Pagājušajā sestdienā — 18. februārī notika Rībīņu parkā ūzkopšanas talka. Tika aicināti visi kolhoza komjaunieši un jaunieši. ļoti zēl, ka talcīnieku bija maz. Izrādās, ka uz atpūtas pasākumiem esam daudz čaklāki nekā uz darbu.

Parkā vācām zarus, dedzinājām tos. Laiks bija jaiks, skanēja mūzika, tādēļ darbs veicās raiti. Par padarīto visiem bija prieks. Ja strādātāju būtu bijis vairāk, arī paveikts būtu krietni vairāk. Nu, bet sākums ir. Ceru, ka uz nākamo talku, kura notiks marta otrajā pusē, mūsu spēki pieauga.

28. februārī ir LKLJS nodibināšanas 70. gadadiena. Tie ir svētki visiem Latvijas komjauniešiem. Tādēļ svētku priekšvakarā agrofirmas komjaunatnes komitejas vārdā sveiciens visus komjauniešus. Lai jums acīs vienmēr stāro prieks, lai sokas darbs, lai dienas gaišas!

G. BIKOVSKA,
agrofirmas komjaunatnes komitejas sekretāre

JAUNO ANTIFAŠISTU NEDĒLA

No 6. līdz 10. februārim mūsu skolā notika jauno varonu — antifašistu nedēļa. Visas klasses iesaistījās zīmējumu un plakātu konkursā. Sevišķi labi tie bija izdevušies N. Gadjevska (7.b klase), I. Vosilānei (5.b klase), R. Radzivilovičai (4.a klase), O. Šefnerei (10.b klase) un citiem.

Bet 8. februārī — jauno varonu antifašistu dienā visas klasses klausījās tai veltīti radiopārraidi. Mēs atcerējāmies šīs dienas nodinībās vēsturi, pārraidei skanēja dzējas, kas veltītas mieram, draudzībai. Bērnus uzrunāja Lielās Tēvijas kara un darba veterāns Georgijs Bogacovs, Antons Malīna. Viņi stāstīja mums par grūtajiem kara gadiem, par to, ka vajag cīnīties par mieru, jo cilvēks var būt laimīgs, tikai dzīvojot mierā, tikai miers spēs nosargāt planētu Zemi no iznīcības.

Mēs cīnāmies par mieru sa savām labājām sekmēm, piedaloties solidaritātes akcijās. Tā zemestrīcē cieņušās Tadžikijas fondam esam savākuši 40. rubļus. Mums nav vienaldzīgas sēvēs sāpes, mēs jūtam līdzi arī Armēnijas zēniem un meitenēm. Viss skolotāju un skolēnu kolektīvs atsauca uz šo notikumu.

M. Popmane, I. Ribinicka, A. Aga-

GALVENIE RAŽOŠANAS EKONOMISKIE RĀDĪTĀJI 1988. GADĀ

Lausaimniecība

Brutto produkcijas pavisam tūkstošos rubļu — 9635, tajā skaitā, rēķinot uz vienu gada vidējo strādājošo — 11847 rubļi.

Galveno produkcijas veidu ražošana tonnās: graudi — 6244

linšķiedra — 134, piens — 8367, gaļa — 1719.

Kultūru ražība centneros no hektāra: graudi — 33,6, linšķiedra — 7,7.

Lopu produktivitāte: izslaukums no govs kilogramos — 5534,

dzīvvara pieaugumi diennaktī gramos liellopiem — 802, cūkām — 380.

Ražots lopbarības barības vienību centneros, rēķinot uz vienu liellopu vienību — 26,9.

Produkcijs pašizmaksu rubļos par centneru: piens — 26,52;

liellopu dzīvvara pieaugumi — 197,65 un cūku — 154,22;

graudaugu — 12,63; linu salīmu — 34,90.

Produkcijs realizācijai valstī tonnās: piens — 9000, gaļa — 2041, graudi — 1284, linšķiedra — 134.

Tiraiss ienākums tūkstošos rubļu — 2753.

Saimniecības rentabilitāte procentos — 36.

Lausaimniecības produkcijas pārstrāde

Galveno produkcijas veidu ražošana tonnās: siers — 5252, svieisti — 2945, piena cukurs — 892, linšķiedra pavisam — 1047, tajā skaitā garā — 746, ciete — 553, konditorejas izstrādājumi — 296.

Preču produkcija pavisam tūkstošos rubļu — 21734, tajā skaitā siera rūpniča — 23131, linu fabrika — 2750, cietes rūpniča — 1253.

Pielī pavisam tūkstošos rubļu — 2898, tajā skaitā siera rūpniča — 2433, linu fabrika — 159, cietes rūpniča — 306.

Rentabilitāte kopā procentos — 12,8, tajā skaitā siera rūpničā — 12, linu fabrika — 11,6 un cietes rūpničā — 31,2.

Kopā agrofirmā

Pielī tūkstošos rubļu — 5651. preču produkcija rubļos, rēķinot vidēji uz vienu strādājošo — 56019, siera rūpničā — 69462, linu fabrikā — 21318.

Vidējā darba alga rubļos mēnesī — 294.

Brutto ienākumi tūkstošos rubļu — 10561.

Naudas ienākumi tūkstošos rubļu — 36139.

Rentabilitāte procentos — 18,6.

PĀRBŪVES

REĀLIE AUGĻI

2. lappuse

GRŪTOS APSTĀKĻOS

SPĒJAM ARĪ VAIRĀK

3. lappuse

MELIORATORU ZIEMA

4. lappuse

«VENTILATORS»

AGROFIRMAS GENERĀLDIREKTORS PAR SAIMNIECISKI FINANSIĀLO STĀVOKLI KOLHOZĀ

Kolhoza «Krasnij Oktjabr» pilnvaroto sapulcē gada pārskatu sniedza kolhoza valdes priekšsēdētājs, agrofirmas generāldirektors Romualds Kavinskis. Sāsināti šeit sniedzam viņa runas atrefērējumu.

Pārbūve — tas mums nav nekāds abstrakts, avīzēs izslāmās vārds, tā veido mūsu ikdienu. Jau trešo gadu kolhozs «Krasnij Oktjabr», kura 40. dzimšanas dienu svīnēsim pavasara sākumā, darbojas agrofirmas apstākļos. Bet agrofirmas izveidošanās ir vistiešķais pārbūves rezultāts. Tagad esam ne tikai lauksaimniecības produkcijas ražotāji, bet arī tās sagādnieki, uzglabātāji, pārstrādātāji un daļēji arī realizētāji.

Ko tas dod? Neapšaubāmi, rūpju ir vairāk, taču tikpat neapšaubāma ir arī agrofirmas izveidošanas līdzīgība. Visas mūsu agrofirmas struktūrvienības, ieskaitot kādreiz ne rentabla linu fabriku, kā arī cietes rūpniecību, kas tagad ir kolhoza īpašums, nu kļuvušas rentablas. Uzlabojusies saražotās produkcijas uzglabāšana. Līdzīgi tiek izmantoti pārstrādes procesā radušies atkritumi.

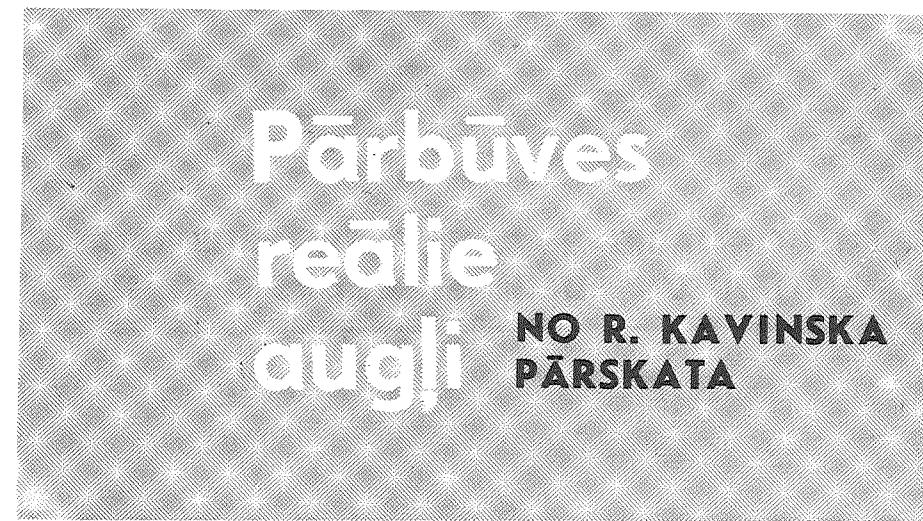
Ražošanas, saimnieciskās darbības paplašināšana, protams, saistīta ar risku. Taču zemnieka darbs vienmēr, visos laikos bijis risks, tāpēc ka viņš nekad nevar paredzēt, kādi būs laika apstākļi, kā augs zemē iesātās grauds, cik labības nesīs. Agrāk bija tā: būs labs grauds — labības pietiks un pāri paliks, bet slīktā var arī bez maizītes palikt.

Tāds nelabvēlīgs salīdzinājumā ar iepriekšējo mums izveidojās arī aizvadītais gads. Protams, ja mēro pēc republikas vidējiem rādītājiem, tad neizskatās slikti ne 1988. gadā iegūtā graudaugu rāza — 33,6 centneri no hektāra, ne vidējais izslaukums no govs — 5534 kilogrami, tomēr salīdzinājumā ar 1987. — rekordgadu — kritums ir acīm redzams. 1987. gadā mēs ievācām 9668 tonnas labības un 1045 tonnas kartupeļu, bet pārskata gadā — tikai atīcīgi 6244 un 872 tonnas. Tādējādi lopbarībai varējām atvēlēt gandrīz uz pusi mazāk graudu, un tas, dabiski, nelabvēlīgi ietekmēja arī galarezu lāku. Lopkopības bruto produkciju saražojām par 7267 rubļiem jeb par 739 tūkstošiem rubļu mazāk nekā 1987. gadā. Labības kopievākuma samazināšanās savas negatīvās sekas neapšaubāmi atstās arī uz šī gada rezultātiem. Tādas nu reiz ir lauksaimnieka darba grūtības.

Tomēr tieši šīs grūtības lauj mums vislabāk sarežēt, kā nostabilizējies mūsu saimniecība. Agrāk zemniekiem tāds kritums rāzas ziņā noteikti būtu draudējis ar parādiem. Bet mēs pilnīgi izteikam bez tiem un tādējādi ietāpām ik gadus 250—300 tūkstošus rubļu, kas aiziešu valsts aizdevuma procentu segšanai.

Svarīgi ir mācēt savu produkciju izdevīgi realizēt. Agrofirmai pagaidām ir divi veikali — Riebiņos un Daugavpilī, kuru kopējais preču apgrozījums pārsniegza 850 tūkstošus rubļu. Jāpiebilst, ka par Riebiņu veikala galveno uzdevumu neuzskatām vis peļņas gūšanu, bet gan cilvēku apgādi ar tādiem produktiem, kurus parasti lauku tirdzniecības punktos pagaidām ikdienā vēl nedrīk. Jūs zināt, ka gaļu desu ražošanai iepērkam no iedzīvotājiem, pat maksājot par 20 kopeikām kilogramā vairāk nekā sagādes kantori. Tādējādi iznāk, ka desas par 5 rubļiem kilogramā, kurām mūsu veikalā ir vislielākā piekrišana, patiesībā nekādu lielu pēlnu neienes, kaut arī to cenas, ja nezina ražošanas izmaksas, liekas «sālītas». Taču, ja pārstrādātu desu cehā kolhoza galu, tas mums iznāktu vēl dārgāk. Tas nozīmētu, ka nevarētu izpildīt uzdevumu gaļas pārdošanā valstij, un līdz ar to mēs nesaņemtu 50 procentu piemaksu.

Sis ražu ziņā nelabvēlīgais gads mums izrādījies īsts izrāviena gads sociālās sfēras attīstībā, kas lieku reizi pierāda saimniecī-

bas stabilitāti. Firms veikals centrā ir tikai viens tās pierādījums. Uzceļts taču vēl arī plašs, ērts bērnudārzs. Tirdzniecības centra iekārtās nodota patēriņā biedrības rīcībā, un tā tagad gudro, ar ko lai veikalai piepilda. Kad sāks darboties visi tā stāvi, mēs varēsim sacīt, ka Riebiņos ir universālveikals kā jebkurā īstā pilsētā. Ēkas otrā spārni jau iekārtota kafejnīca, bet virs tās ir nodoms atvērt tādu laukiem neierastu iestādījumu kā restorāns. Īstēnābā tā mums būs teicama svīnību zāle, kurā vajadzības gadījumā godināsim darba veterānu, uzņemsim agrofirmas viesus, arī kolhoznieki savus ciemiņus tur varēs atvest nedēļas nogalē. Ne jau lai piedzertos, bet kulturāli atpūstos, paklausītos mūzikai. Uz restorānu, protams, gribēsies iet sakopītam, ar kaklasi, ar skaitu frīzūru sievietēm. Tāpēc jaunajā ēkā Parka ielā 2 dažas reizes nedēļā sadzīves pakalpojumu punktā sākusi darboties frīzētāvi. Visu otru šīs celtnes stāvu nodosim celtnieku rīcībā. Mūsu celtniecības organizācijas darbu apjomu gribam palielināt vismaz līdz trim miljonim rubļu. Arī pērn tā kolhozam bez jau pieminētām nodevusi ekspluatācijā 11 viendzīvokļa mājas, būvē 48 dzīvokļu namu. Tuvākajā laikā iecerēts uzcelt vēl vairākus ražošanas un sadzīves vajadzībām domātus objektus.

Vēl viens kolhoznieku sociālo apstākļu uzlabošanas piemērs ir tas, ka šogad pacēlām mūsu pensionāru minimālo pabalstu apmēru līdz 60 rubļiem. Šie cilvēki, pirmie kolhoznieki, taču nav vainīgi, ka toreiz nebija iespējus izpelnīt tik, cik šodien var vidēji nopelnīt kolhoznieks. Tikai vajadzētu saprast, ka pagaidām mēs vēl nevarām itin visiem pielikt kātēt pa 10—15 rubļiem, bet darām to tikai attiecībā uz tiem laudīm, kas saņem vismazāk, lai nodrošinātu viņiem iztikas minimumu. Ar katra gadu domājamā pensijas zemāko robežu pacelt uz augšu, lai triju gadu laikā tā sasniegūtu 100 rubļus. Jau tagad veco darbarūku sociālajai nodrošināšanai kolhozs iztērē apmēram 60 tūkstošus rubļu.

Taču mēs ceram, ka arī pensionāri vēl dos savu spēkiem atbilstošu ieguldījumu kolhoza kopējo darbu krātuvē. Gaļas ražošanas plāns šogad būs visai saspringts, tā izpilde atkal var sagādāt grūtības, tāpēc valde nolēma pārdot kolhozniekiem nevis zooveterināro brāķi, bet gan labus sīvēnus ar domu, ka viņi tos izaudzēs un savukārt nodos kolhozam gaļas plāna izpildei. Augustā, kad jau nāks jaunā rāza, cūku turētāji no kolhoza varēs iegādāties 150 kilogramu miežu. Domāju, ka šāds abām pusēm izdevīgs darījums ir pilnīgi mūsu laika prasību garā un joti nepieciešams sabiedrībai.

Valsts uzdevumu izpilde ir un paliek mūsu ekonomiskās darbības stūrakmens. Labības pārdošanas plānu pagājušajā gadā esam izpildījuši par 101 procentu, kartupeļu —

kā komitejas centralizētajos fondos. Ražošanas un sociālās attīstības fondā — 1 miljons 956 tūkstoši rubļu, materiālās stimulēšanas fondā — 786 tūkstoši.

Generāldirektors samērā plaši pieskārās darba samaksas jautājumam. Iepriekšminēto apstākļu dēļ 1988. gadā uz katra lauksaimniecības nodarbināto cilvēku saražotās par 2450 rubļiem mazāk produkcijas nekā gadu iepriekš. Tas pārvarā skāris labības novākšanas kombainieru un graudu pārvadājamo mašīnu šoferu, kā arī cūkkopēju izpelnu. Tomēr kopumā pagaidām vēl mūsu darba samaksas sistēma veidota tā, ka darba alga nav tieši atkarīga no saražotās produkcijas apjomā. 1987. gadā vidējā darba alga kolhozniekiem (nemot vērā pilnu nostrādātu darbadienu) bija 261 rublis ar visa veida pie maksām. Bet 1988. gadā tā bija jau 262 rubli, neskaitot premijas un tā dēvēto «trīsdiņšīgo algu».

Valdes sēdē jau ir koleģiāli apspriests, kā sadalīt materiālās stimulēšanas fonda 768 tūkstošus rubļu, lai tas stimulētu sociāla taisnīguma ievērošanu darba samaksā. Šogad lieķi piemaksas procents būs 11 rāzīšanas iecirkņa traktoriem un laukkopjiem, mehānisko darbīcu kadriem, šoferiem. Bet, nemot vērā to, ka, piemēram, celtniekiem ir otrā vidējā lielākā darba alga kolhozā tūlīt aiz slaucējām, tad viņiem piemaksas procentuāli paredzētas mazākas — ne vairāk kā viena mēneša vidējās izpēļas apjomā.

Nobeigumā runātājs izteica pārliecību, ka šajā — kolhoza jubilejā gadā kolektīvs cenīs strādāt tā, lai darba rezultāti nebūtu slīktāki, bet gan labāki nekā aizvadītāji. Tad varēsim dzīvot vēl labāk, pārticīgāk, kultūrālāk.

Pēc ziņojuma biedrs Romualds Kavinskis atbildēja uz sapulces dalībnieku jautājumiem. Daļa priekšlikumu, kas tajos izskanēja, liecināja, ka kolhozā jau sen sasniegts līmenis, pēc kura tagad vēl tikai cēnās vairums lauku saimniecību, jo šie ierosinājumi vairs neatkarīgs uz «pirmās nepieciešamības» vajadzībām. Piemēram: izbūvēt apbraucamo ceļu, lai cauri ciematam nevirzītos visa veida transports. Vai arī — uzcelt Sporta pili ar slēgtu peldbaseinu ziemai. Generāldirektors šos priekšlikumus uzklājusi kā pieejamus, taču pagaidām tālākai nācotnei domātus.

Bet pavisam drīz celtnieki pēc patēriņā biedrības pasūtījuma uzsāks nolikavu būvi ciema veikalā. Kolhozs ir gatavs dod pasūtījumu projektašanas dokumentācijas izstrādāšanai jaunas modernas ambulances celtnieciem, kurā būtu telpas arī sākotnējai stacionārai medicīniskajai palīdzībai. Tāpat, pēc sapulces dalībnieku ierosinājuma, lietus sarežģījumus neradītu arī kafejnīcas darba laika atbalstātājiem, kas izdārgā mazos pievedceļus. Kārtībā uzturēts piebraucamais ceļš — tas ir kā sētas saimnieka vizītkarte.

Sapulcē bija jaušamas, ka diezgan sasāpējis ir celu jautājums. Kaut arī saimniecībā ir daudz ērtu celu, kas izmantojami arī auto-transportam, tomēr ne mazums vēl ir grūti piebraucamu vietu, māju. Kolhozs gatavā ielikt caurtekas, ja tas kur nepieciešams atbalstīt mājas saimnieka iniciatīvu celā sābōšanā un uzturēšanā kārtībā, kā arī stingri prasīt atbilstu no tiem bezābtīdīgajiem braucējiem, kas izdārgā mazos pievedceļus. Kārtībā uzturēts piebraucamais ceļš — tas ir kā sētas saimnieka vizītkarte.

Sapulces dalībnieki uzzināja, ka kolhozs valde gatavojas atbilstoši paraugstātūkiem izstrādāt jaunas kolhozo «Krasnij Oktjabr» statūtus, kas dotu lielākas iespējas kolhozniekiem attīstīt savu piemējas saimniecību. Pēc plās apspriēšanas tie tiks pieņemti, lai jaunu četrdesmitgadi kolhozs ievadītu, balstoties uz demokrātiski noteiktiem saimniecības darbības organizatoriskajiem, ekonomiskajiem un tiesiskajiem pamatiem.

PLUSI UN MÍNU RAŽOŠANĀ ATKARĪGI NO VISIEM KOPĀ UN NO KATRA ATSEVIŠKI

Sācīs divpadsmitās piecgades ceturtajā gads. Jāatzīmē, ka iepriekšējais, 1988. gads, par kura darba rezultātiem grību pastāstīt, nebija no vieglajiem. Paredzēdamī to, pavašara lauku darbu kampaņu iesakām organizēti. Tehnika bija sagatavota kvalitatīvi, labi pārbaudīta darbā, par ko jāpateicas mehanizatoriem un mehānikiem. Toties graudu iepildītāji sējmašīnas nebija tik labā stāvoklī. Augsne pirms sēklu iestrādes bija sagatavota kvalitatīvi, pilnīgi visās paredzētajās plātībās iestrādāti minerālmēslis. Tos vajadzīgajā apjomā devām arī reizē ar sēju.

Un tomēr tādus rezultātus, kādus vēlējāsies, nespējās sasniegt. Tam traucēja pēc sējas ieilgušais sausuma periods. Dīgsti tūkra pēc valgmes, bet tās nebija. Līdz ar to sējumi sadīga nevienmērīgi, bija izretināti, bet piekalnītēs ilgi vispār nedīga, un rudenī tas negatīvi ietekmēja kopiekūlumu. Salīdzinājumā ar 1987. gadu rudzu raža bija par 13,5 centneriem mazāka jeb 34 centneri, miežu raža atfieciņi 19,3 un 31,2 centneri, bet kopumā vidēji iekūlēm 34,2 centnerus graudu no viena hektāra jeb par 18,3 centneriem mazāk nekā 1987. gadā. Zemāka bija arī linšķiedras raža — iegūti 7,5 centneri no hektāra. Līdzīgs stāvoklis ir arī ar citām kultūrām.

Mazāk sagatavojām arī lopbarības, tai skaitā sienu — 872 tonnas, līdz iepriekšējā gada līmenim nesasniedzot 221 tonnu. Par veselām 1407 tonnām bijām atpalikuši skābsiena ražošanā, zāles miltus sagatavojām 133 tonnas, tas ir par 17 tonnām mazāk. Lopbarības krājumus centāmies papildināt ik dienas, lai kādi bija laika apstākļi. Tādējādi mūsu lopiņi gluži bez barības nav palikuši — krietiņi vairāk esam sagādājuši skābsabarības.

Augkopībā 1988. gada plāns izpildīts par 91 procentu, bet salīdzinājumā ar 1987. gada līmeni tas ir tikai 86,3 procenti.

Mūsu iecirkni, kā zināms, ir divi lopkopības kompleksi — cūkkopības un slaucamo govju kompleks. Turklat ir vēl četrās slaucamo govju fermas — Baibas, Zabegi, Leiniški un Duntiški. Izslaukumi zināmā pirmajā vietā ir Leinišku fermā, kur no govs vidēji iegūti 6919 kilogrami piena. Tas ir augsts mūsu pirmrindas slaucēja M. Cakules, V. Sidorovas un A. Mikulānes sasniegums. Labi strādājis arī Baibu fermas kolektīvs, kas vidēji izslaucis 6034 kilogramus piena no katras govs. Šeit slaucējas R. Rubene, J. Lepuka un V. Čonka savās grupās ieguva ievērojami vairāk piena no govs nekā 1987. gadā, tikai Z. Juhņevičas grupai neizdevās sasniegt iepriekšējā gada robežu.

1988. gadā otrajam ražošanas iecirknim bija svarīgs saimnieciskā aprēķina uzdevums. Mums vajadzēja iestēt 140 hektārus rudzu, 92 hektārus kvešu, 465 hektārus miežu un 127 hektārus auzu, bet linus bija jāsēj 87 hektāru platībā. Tāpat mēs plānojām arī rušināmkultūras: kartupeļus iestādīt 20, lopbarības saknes — 50 hektāru platībā, bet kukuružu skābsabarības vajadzībām — 70 hektāros. Visas plānotās platības arī tika apsētas, kā bija paredzēts. Strādājām ļoti spriegi, ar pilnu atdevi. Un, lūk, kādas rudenī bija ražas:

rudziem — 49,4 centneri no hektāri jeb par 10,2 centneriem vairāk nekā iepriekšējā, 1987. gadā;

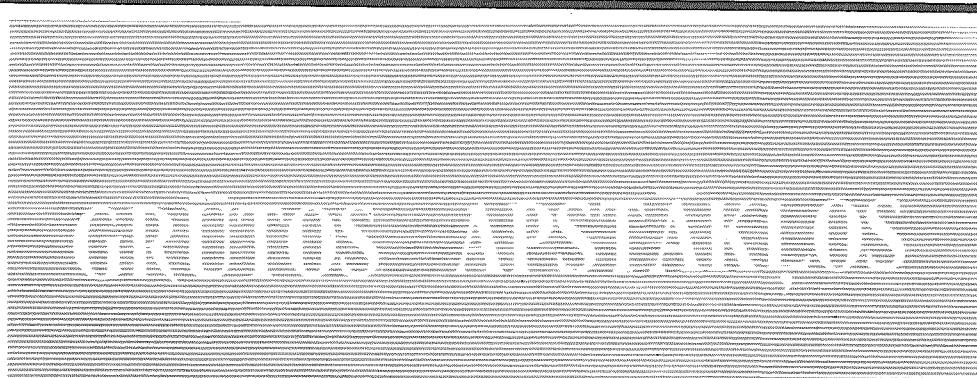
kviešiem — atbilstoši 44,4 un 9,9 centneri; kukurūzas zaļajai masai — 488 un 224 hektāri.

Ar šo kultūru gada uzdevuma izpildi mums tādā raižā nebija, plāns tika veikts ar uzviju. Bet mieži un kartupeļi gan aizvadītājā gadā tāk labi nepadevās. Miežus nokūlām po 29,9 centneriem no hektāra, tas ir, par 18 centneriem mazāk nekā 1987. gadā. Līdz iepriekšējā gada līmenim no katra hektāra pietrūka 84 hektāru kartupeļu, jo vidējā raža iznāca tikai 206,5 centneri. Graudkopībā galvenie mīnusi tādā izveidojās vasarāju dēļ. Viens no iemesliem ir visiem zināms — sējumi nesāņēma vajadzīgo valgmi veģetācijas sākumā un vēlāk arī cerošanas laikā apstākļi nebija labvēlīgi.

Par spīti visiem dabas untumiem mūsu iecirkņa mehanizatori, laukkopīji pārsniedza plānoto uzdevumu visu svarīgāko lopbarības veidu sagādē mūsu ganāmpulkam. Ievācām 1007 tonnas sienas, sagatavojām 5005 tonnas skābsienas, izaudzējām 3562 tonnas lopbarības saknu, ieliķām 3663 tonnas skābsabarības. Visus šos krājumus nogādājām lopkopības fermām, lai mūsu lopkopīpei savas saistības piena un gaļas ražošanā spētu izpildīt optimālos apstākļos.

Mūsu iecirkni atrodas, kā jūs zināt, moderns lopkopības komplekss, kurā tiek turētas augstrāžīgās mehnārības šķirņu qovis. Te jau bija sa-sniegts mūsu apstākļos augsts piena izslaukuma līmenis, tādu lopkopīji ar savu darbu pierādīja, ka tie vēl nebūt nav viņu iespēju griesti. Vidēji visā kompleksā «Progress» 1988. gadā tāka izslaukumi no katras govs 6174 kilogrami piena, kas ir par 216 kilogramiem vairāk nekā iepriekšējā — 1987. gadā.

Nosaukšu arī labākās šī kompleksa mehanizētās slaukšanas meistares. A. Loginova izslauca 8199 kilogramus, A. Juganova — 7438, D. Ma-

VOLDEMĀRS ADAMOVIČS, I ražošanas iecirkņa priekšnieks

Taču visas pārējās fermas kopumā strādājušas ar mīnusu. Mūsu iecirknī tas vidēji ir 140 kilogramu, bet vidēji no govs izslaukti 5380 kilogrami. Salīdzinājumam nosaukšu arī vidējo rādītāju kolhozā — 5534 kilogrami. Individuāli pirmajā vietā mūsu iecirknī ir Leinišku fermas slaucēja M. Cakule, kas izslaukusi vidēji 7306 kilogramus piena no katras savas grupas govs.

Svarīgu vietu ne tikai mūsu iecirknī, bet arī visā saimniecībā ietekmē cūkkopības kompleks Aizupiešos. Aizvadītājā gadā tur tika turētas vidēji 9990 cūkas. Realizējot cūkgālu, ieguvām 2 miljonus, 445,5 tūkstošus rubļu. Diennaktī saražojām vidēji 2,7 tonnas cūkgāļas. Taču tūlīt jāatzīmē, ka, tā strādājot, gada plāna izpildi esam nodrošinājuši tikai par 71 procentu, jo bija plānots saražot 3,8 tonnas. Esam atpalikuši arī no 1987. gada līmena, kad dienā devām ik pa 3,7 tonnām cūkgāļas.

Nosaukšu arī daļu no tiem iemesliem, kas ir šī faktā pamata: barokļu vidējā rādīšanas svara samazināšanās, nespēja iegūt nepieciešamo sīvēnu skaitu, nobarojamo cūku dienānkārti vidējo dzīvvara pieaugums samazināšanās un vēl vairāki citi. Fermas kolektīva locekļi ir iepazīstināti ar šiem skaitīliem. Sava negatīvā nozīme ir arī tam, ka šajā mūsu saimniecībai svarīgājā nozārē jau ilgāku laiku trūkst vadiņāja. Gribu atgādināt, ka cūkkopības kompleksa vadītāja vidējā alga ir 450 rubļu mēnesi.

Mūsu iecirknī ir vēl arī divas nobarojamo jaunlopu fermas — Reinieki un Riebini. Kopumā lopkopība iecirknī devusi produkciju par

5 miljoniem 17,3 tūkstošiem rubļu. Taču lai varētu teikt, ka nospraustie plāni izpildīti simtprocēntīgi, mums pietrūka 13,2 procentu.

Tādi ir mūsu aizvadītā gada darba pamatrādītāji. Jāatzīst, ka līdztekus objektivajiem, no mums neatkarīgajiem apstākļiem sava negatīva loma bijusi arī mūsu pašu neizdarībām. Nenoliedzami, ka vienai daļai mehanizatoru un laukkopīju stipri vien «klībo» darba disciplīna. Desmit kolhoznieki iecirknī nav izpildījuši noteikto darba dienu minimumu. Viņu vidū «pīmrindnieki» ir Marija Krusta, kas gada laikā spēja izlet darbā tikai 19 dienas, Spiridons Matvejevs — 64 dienas un daži citi.

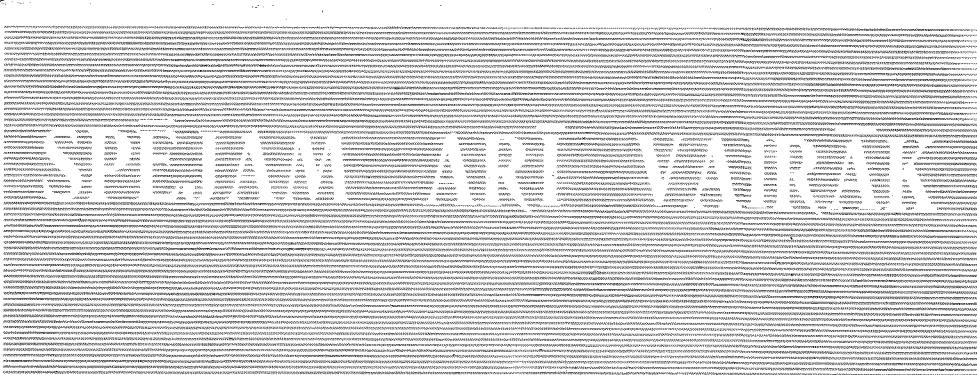
Bet no mehanizatoriem visvairāk disciplīnas pārkāpumu ir Žanis Silam, kuram bijuši 30 darba kavējumi. Arī vairāki citi, fesa gan, nedaudz mazākā mērā, ne ikeiz ir darba ierindā. Pavismā šajā «melnajā sarakstā» iekļuvuši 20 mehanizatori un viņu kopējā kaupīnīša «krāža» — 83 darbā neierāšanās gadījumi. No šiem mehanizatoriem trīs ir sodīti ar valdes lēmumu — J. Sobolevs, G. Isajevs un D. Tolstopjatovs. Laukkopīju «devums» vēl «bagātāks» — nokaņvētas 318 dienas, pirmajā vietā šajā zināmā nepārspēts izrādījies 2. sektors.

Taču ar to es nebūt negribu teikt, ka mums nav labu, apzinīgu darba darītāju. Viņu ir vairākums. Visiem priekš par Vīktoru Golubevu, kas ar traktoru T-150 izstrādājis 4541 etalonhektāru un savā grupā ieguvis pirmo vietu rajonā, bet Grigorijs Krotovs ar izstrādātājiem 4411 etalonhektāriem ierindojies otrajā vietā rajonā. Teicami strādājuši arī Aivars Pokšāns, Jānis Pastars, nesen no

armijas atgriezies jaunais mehanizators Vitālijs Bulovs un vairāki citi. Vislielāko cieņu pelnījusi teķope Juzefa Pušīte, kurai jau ir 67 gadi, bet viņa vēl turpina strādāt, turklāt labi strādāt, Riebiņu jaunlopu fermā. Slikti ir tikai tas, ka mūsu nopeļniem bagātajai lopkopīju gvardei nav jaunās maiņas no vietējiem pušiem un meitenēm. Riebiņu vidusskola jau vairākušas gadus gatavo mehanizatorus un lopkopījus, taču no absolventiem kolhozā stājusies darbā tikai daži mehanizatori. Mūsu skola nav slavena arī ar to, ka daudzi no tās beidzējiem būtu iestājušies augstskolās. Kur tad viņi ir parākuši? Un kas tos atbaida no laukiem? Uzskatu, ka te mums visiem kopīgi būtu jāpiestādā, lai stāvoklis uzlabotos.

Rit 12. piecgades priekšpēdējais gads. Tā darbam pamatus esam sākuši likt jau kopš aizvadītā gadā rudens. Pašlaik beidzam arī tehnikas remontu. Varu teikt, ka mūsu iecirkņa kolektīvs gatavs 1989. gada uzdevumu izpildei.

FJODORS GROMOVS II ražošanas iecirkņa priekšnieks

medova — 7396, Z. Tumašova — 7600 kilogramus piena vidēji no katras savas grupas govs. Vairāk nekā piecarpus tonnas piena no katras govs savās grupās ieguva J. Bobrova, J. Kapustenoka, N. Turubanova, V. Mihailova, L. Mūrniece.

Mūsu iecirknī turam arī Latvijas brūnās šķirnes govis, kas koncentrētas Zaseku fermā. Šīs fermas slaucēju kolektīvs strādājis mazliet sliktāk par savām iespējām. Visas, atskaitot L. Dzeriņu, pieļāvūs izslaukuma krīšanos no 71 līdz 470 kilogramiem piena, rēķinot vidēji uz katru govi. Tādējādi kopumā šīs fermas vidējais rādītājs ir 4751 kilogrami, kamēr L. Dzeriņas grupā — 5465 kilogrami.

Līdzīgi varu raksturot arī to lopkopīju darbu, kuri audzē nobarojamos jaunlopus. Liellopu vidējais dzīvvara pieaugums dienānkārti mūsu iecirknī bija 729 grami, bet Kalnacku fermā — 983 grami. Secinājums rodas pats no sevis: lai zemākē rezultāti pietuvotos labākajiem, nepieciešams visiem strādāt ar vienlīdz augstu darba atdevi.

Augkopība mums devusi 1 miljonu 172,6 tūkstoši rubļu lielu ienākumu, bet no lopkopības esam guvuši 1 miljonu 922,7 tūkstoši rubļus. Augkopībā mums neizdevās sasniegt 1987. gada līmeni, toties lopkopībā to esam pārsnieguši par 5,2 procentiem. Tomēr 1988. gada plānu abās šajās nozārēs pilnībā izpildīt neizdevās. Mazliet esam paaugstinājuši darba rāzīgumu, taču aizvadītā gada sarežģītajos apstākļos ar to vēl nepieciešami. Darbu veicināja atklātumā ievērošana, tas ir, regulāri tika ziņots visiem strādājōsajiem, kā viņi izpildījuši savas darba normas un uzdevumus.

Katrā darba posmā regulāri izdevām biljetenus, kuros pastāvīgi tika dota informācija par pada-

rīto, noteikts, kādu vietu kurš ienēmis sociālistiskajā sacensībā. Uzvarētāju vidū visbiežāk pārādījās šādi uzvārdi: V. Agafonovs, V. Abajevs, A. Gvozdevs, A. Pauniņš, J. Pastars, A. Jevdokimovs, J. Uzulnieks, P. Groza, R. Mūrnieks, P. Skutelis un citi. Skaidrs, ka arī darba alga viņiem ir augstāka nekā daudzām citiem, ka tagad viņu ģimenes varēs dzīvot labāk, pārticīgāk.

Vienas no galvenajām rūpēm mūsu iecirknī ir kvalitatīvi sagatavot tehniku lauku darbiem. Šajā zināmā tāpat priekšīm rāda mūsu pīmrindnieki — mehanizatori P. Cišs, O. Jakovjevs, J. Pauņiņš, P. Skutelis un daudzi citi. Arī šogad viņi jau laikus savedusi kārtībā savu tehniku, tagad pārlīdz citiem mehanizatoriem.

Tikai cieņu un uzslauju pelnījuši tādi mūsu ražošanas iecirkņa laukkopīji kā Nadežda Ciša, Praskovja Šalajeva, Anfims Šalajevs, daudzi citi. Godprātīgā darba darītāju mums ir lielākais vairākums, tāpēc viņu vidū tāpārīši izceļas tie, kas kāvē darbu, strādā pa roku galam. Starp tiem sevišķi «knopēlni» ir Ivanam Ivanovam, kurš nebjā darbā 40 dienas, J. Rubans — 20, Sergejs Škuratovs — 12 dienas. No līdzīgiem grēkiem, tiesa, nedaudz mazākā mērā, nav brīvi arī V. Turubanovs, S. Rumps, J. Kokorīts. Nevienu no šādiem pārkāpumiem nepamanītu un «neatzīmētu» nepalaiž garām mūsu darba kolektīva padome, kas noziegli strādā, lai uzlabotu darba disciplīnu. Jāteic, ka šī darba rezultāti jau nesūš savus augļus. Par to liecina šādi skaiti — 1987. gadā mūsu iecirknī bija pieļauti 167 darba disciplīnas pārkāpumi, bet aizvadītājā gadā esam apstājušies pie 132 robežas, tādā jūtami mazākā skaita.

Ļoti nepatikami, ka gadu no gada nākas nosaukt kolhozniekus, kas nav izpildījuši noteikto darbadienu minimumu. Pret tādiem mēs vērsa-

mies ļoti asi. Piemēram, B. Pastars, A. Malahovs, J. Rutkovskis un citi nav sanēmuši dažas pie-maksas, kas citiem pienācās par kārtīgu darbu.

Tādi fakti lieku reizi pierāda, ka mums ir vēl darba iecirkņi, kuriem savās ikdienas gaitās pie-vēršam maz uzmanības.

Tomēr jāteic, ka, par laimi, tādas parādības, tādi cilvēki mūsu vidū ir retums, lielais vairākums mūsu kolektīva locekļu ir saprātīgi, draudzīgi, centīgi cilvēki, kas pieliek un pieliks visus spēkus un zināšanas, lai izpildītu tos uzdevumus, kurus mūsu priekšā izvirza dzīve. Un šie uzdevumi nav mazie — paaugstināt augsnēs augļību, palielināt piena izslaukumus un gaļas ieguvi lopkopībā, uzlabot darba disciplīnu un paaugstināt darba rāzīgumu.

KOKMATERIĀLU SAGĀDE BŪVOBJEKTIEM * HUMORS UN SATĪRA * ATVADU RINDAS

MELIORATORU ZIEMA

Sezonas beigās melioratoru galvenās rūpes ir sagatavot tehniku jaunajam darba celiņam. Buldozerus gatavo mašīnisti Pēteris Sondors un Jāzeps Vanags. Uzdevuma izpildei viņi pieiet ar augstu apzinīgumu, un darbs jau tuvojas nobeigumam.

lobievs informē: te jāsagatavo 447 kubikmetri lietkoksnes, kā arī 130 kubikmetri malkas. Vīri ar dienas normām tiek galā, strādā disciplinēti. Grūtības sagāda siltais laiks, jo specīgajam treilēšanas traktoram TDT-55, ar kuru strādā pieredzējušais mehanizators Juris Šmuks, buriski jāpeld pa dubļiem.

Sagatavotos kokmateriālus nogādā meža malā, lai vēlāk ar automašīnu varētu aizvest uz gateri. Darbi

mežā drīz būs padarīti, būs jāatlāk melioratoru tiešais darbs — jāremontē daudzkausus ekskavatori. Bojelavs Kivlenieks

Attēlos: meža darbos.

Autora foto

ZINOVJS TUMAŠOVS

Pēc neilgas grūtas slimības no mums šķieres priekšzīmīgs ģimenes tēvs, Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes ilggadējais deputāts, kolhoza kalšu saimniecības vadītājs komunists Zinovjs Tumašovs.

Z. Tumašovs dzimis 1935. gada 7. novembrī Riebiņu ciema Hromino sādžas zemnieku ģimenē, kurā bija trīs bērni. Zinovjs bija vecākais un viņam bija jāpalīdz jaunākā brāļai audzināšanā un tēva saimniecībā.

Smagajos pēckara gados viņš sāka mācīties Riebiņu astoņgadīgā skolā, kuru beidza 1951. gadā un iestājās Rīgas pilsētas arodkolā kuģu elektromontētāju specialitātē.

Šo skolu ar izcilību pabeidza 1953. gadā un tika iestākta dienestā Padomju Armijā. Tur viņš bija kauju un politisko mācību teicamnieks, kases speciālists, apbalvots ar krūšu nozīmīti «Aviācijas feicamnieks», saņemis daudzus vērtīgus priekšlikumus.

Pēc atgriešanās no Padomju Armijas rindām iestājās darbā savā dzīmītās puses kolektīvā saimniecībā, strādāja par kolhoza elektro. Lieliski pārziņāja savas speciālitātes noslēpumus, piedalījās racionālizatoru un izgudrotāju kustībā, ie-sniedza daudzus vērtīgus priekšlikumus.

Kad ekspluatācijā tika nodota jaunā kalšu saimniecība, uzņēmās tās vadītāja pienākumus, tur strādāja līdz pēdējai sava mūža dienai.

Zinovjs Tumašovs izaudzinājis trīs labus bērnus, no kuriem vecākais dēls Ivars strādā par šoferi Rīgā, jaunākais dēls Aleksandrs ir šoferis agrofirmā «Krasnij Oktjabrī», bet meita Tatjana mācās izlajiduma klasē Riebiņu vidusskolā. Viņš aktīvi piedalījās kolhoza un ciema sabiedriskajā dzīvē, bija lejutīgs pret citiem, atstāja daudz draugu, kuri uz visiem laikiem saglabās sirdīs viņa gaījo piemiņu.

Biedru grupa

VĒROJUMI NO DZĪVES

raij vajadzētu būt 27,53 rubļi.

Tagad, cienījamie lastāji, mazlieji pavingrināsimies reķināšanā. Ja četri simti gramu konfekšu N. Krimenko izmaksāja 27,53 rubļus, tad tādā gadījumā kilograms vienai maksātu veselus 68,82 rubļus, tas ir, 24,5 reizes dārgāk, nekā veikalā.

Manuprāt, komentāri te ir lieki. Tamēdā silti gribētos ieteikt cietes rūpniecības strādniekiem nopietni padomāt — kur izdevīgāk tikt pie konfekšiem: veikalā vai mēģināt slēpties iznest no rūpniecības.

Un vēl viena lieta. Cik maksā trīs kilogrami trīsprocentsīga krējuma, ko 5. februārī šogad no siera rūpniecības mēģināja iznest cisternu mazgātāja A. Upenieku iezīme, kā arī viens kilograms zemnieku sviesta, ko 7. februārī tāpat gribēja piešavināties šīs pašas rūpniecīcas strādniece L. Ziemele?

Uz šo jautājumu atbildē, dārgie lastāji, gaidāma no siera rūpniecības darba kolektīva padomes.

J. BOGDANOVS, rajona izpildkomitejas iekšlietu nodalas ārpusresoru apsardzes nodajās vecākais inspektors

Paši saprotiet, kam gan citam, ja ne mums, sievietēm, jārūpējas par visu vajadzīgo ģimenē. Apģērbjam vīru un bērnus, barojam. Lai arī mani nav uzticības pret kooperatīviem, lai nelabi metas no to cenām, kuras tik augstu saceltes, taču to mērā vienīm tur, šķiet, kultura augstāka. Sēd, sacīsim, sieviete ar savu produkciju, nozīmējusi aukstumā, bet smaidi laistās pār visu seju. Pie tam vēl arī maigi paaicinās pieiet tuvāk apskatīt. Bet ieej Preiju veikalos. Tur darbiniece tavu acu priekšā ar milzīgu nazi nošņāps gabalu no desas vītrīnā un slaidi iemētis mutē. Turpat ielidinās ko citu apēdamu, konfekti. Tāpēc jau viņas tādas uzbarojušas. Bet lai! Mani slikti iefekmē pats šis process: liekas, tieši no tā gabala nogriež, kurš domāts tev. Mēs visi pusdienuojam mājās, un vīrus savus barojam, bet vai viņām nav šī patīkamā un tik svētā pienākuma?

Turpat šajos veikalos vēroju, ka viena otra, no skata vēl pavisanne zemē metama darbiniece, simpatiskā dāma stāgā nešķira un saplēstā virsvalkā, vai arī, nosvērusi gabalu jēlas galas, tūdal pat griež sienu, pēc tam rakpājas pa ābolu kasti un ar tiem pāsiem pirkstiem

Lai arī kļudu tajā krietni vairāk. Toties jāpārraksta tikai devīnas reizes.

«12 gadīgs pulsis redzējis Dievu upekrastā pie bērzu birzītās, kurš viņam feicis: «Nodod vēstuli no rokas rokā. Šai vēstlei jaapsejīgi visa pasaule, un tamēdā Jums būs liela laime. Neizmirstiet Dievu un Svēto garu.»

Kāda īlīme saņēma šo vēstuli un pārakstīja 9 reizes, pēc 36 dienām kļuva laimīga. Bet kāda cīta to saplēsa un kļuva par neizdzīdināmas kaites upuri. Lūdziet Dievu un viņa Jums dos laimi. Drīz pār pasaulei nākē briesmīga flesa, tad viss no plūdis asinis. Neizmirstiet Dievu, Svēto garu, Dievnāti. Nododiet šo vēstuli dažādās rokās, ja noturējet 5 nedēļas, būsiet nelaimīgi. Gods un slava Tevam, Dēlam un Svētajam garam. Amen.»

Šī vēstule — liela laime. Pārrakstiet to 9 reizes un izsūtiet. Kad to izdarīsiet, padomājiet, ko Jūs vēlētos. Pēc 36 dienām tas pieplūdīs. Sevišķi uzmanību piegrieziet 36. dienai. Amen.»

Gaidīt sāku no šīs, nopoliticešanas dienas. Tātad, mana laime mani skaus savos apkampienos tieši 2. aprīlī. Tātad, tūlīt pēc smieklu dienas.

Benedikts KAULACIS

padod bulciņu. Ja aiziet uz noliktais telpām, tad zini — drīz nu gan neatgriezīsies.

Tā jau mēs tad arī veicinām spekulantam vieglu mūžu.

Rozālija KURME-LOVE

Gribējās dzīvot, strādāt un sapnot, Saulēktus ritos sveikt, Bet pēkšņi dzīves pavediens ir...

K. Kuljevs
Izsakām dzīļu līdzjūtību Aleksandra Tunašova ģimenei sakārā ar vīna nāvi.

Kaimiņi mājas sekcijā

Skumstam kopā ar tuviniekiem un radiem, uz mūžu šķiroties no ZINOVJA TUMAŠOVA.

Mednieku kolektīvs

Zeme, es tev atdevu visu — Savu darbu atdevu tāvīem tūriem, Savu prieku — tāvīem cirujiem, Savu spēku — graudu jaunajiem dzinumiem.

V. Bokalova
Kad uz kapu kopīnas slīgti pēdējie ziedi, esam kopā ar ALEKSANDRU un IVANU TUMAŠOVIEM un viņu tuviniekiem, pavadot tēvu smiltainē. Soferu kolektīvs

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada, Lai tēva mīlers tev spēku dod, Lai labā, apķausi sirds vēl ilgi Teic padomu un ceļa maiži dod.

J. Silzars

Smagajā bēdu brīdī, kad pāri apklausījām dzīvībām klājas smīši un ziedu sega, izsakām visdziļāko līdzjūtību Tatjanai Tunašovai un viņas tuviniekiem, uz mūžu atvadoties no mīla TĒVA.

Klases audzinātāja, klases biedri un viņu vecāki.

Izsakām dzīļu līdzjūtību Lielā Tēvījas kara dalībnieka KIRIKA PODSKOČEVA radiem un tuviniekiem sakārā ar viņa nāvi.

Agrofirmas «Krasnij Oktjabrī» administrācija, partijas, arod-biedrības un komjaunatnes komitejas.

Redaktors A. RANCĀNS

gūtās glabājās Holandē. Šīs aicinājums apgājis apkārt visai pasaulei 9 reizes. Tagad laime piemeklēs Jūs. Tā pie Jums ieradīsies po pastu. Nosūtiet vēstuli Niem, kuriem vajadzīga laime, neturiet pie sevis ilgāk par 96 stundām. Šo vēstuli sacerējiet no Venecuēlas.

Aizstātiet vēstuli un pēc dažām dienām gaidiet pārsteigumu. Pat ja tam neticat. Lūk piemērs. Kostīrs Dzeimis sapēna vēstuli un izdevē sekrētāram nosūtīt 20 kopijas.

Pēc tam viņš vinnēja 20 tūkstošus dolāru. 1977. gada martā Lomero sapēna vēstuli un nosūtīja. Dzemīdiņu laikā nomira viņa sieva, mazulis bija slims. Lomero nosūtīja 20 kopijas, un nāvei nemēlās mazulis iztārējās.

Genētālis Ričards nomira pēc tam, kad bija izmērījis vēstuli.

Izgatavojalet 20 kopijas un katrā ziņā aizsūtīt. Tam visam ir noslēpuma daba. Tā nav krāpšana, tā ir patiesības.

Lūk, cīt vienkārši tikt pie laimes putna. Paldies «Ventilatoram», pavairoja divos tūkstošos eksemplāru. Un vēl vienu labu darbu izdarīju — izlaboju kļūdas.

Pēc visa sprīzot, augstāk minētā vēstule droši vien ir aizjūras vai aizkēāna izcelsmes. Bet, lūk, otrā jau tuvāk mūsu platuma grādiem.

— Lūk pirmā vēstule:

«Sām zīmēm jāstās laime — X 182 846 511 P 4 1 1 TME L KP 519 79 KP X. Ori-

JAUTĀJIET, ATBIDI PARĀDĀ NEPALIKSIM

— Līdz kādai pakāpei var piešārnot upi?

— Kamēr zupa, kas tajā ir tagad, pārvēršas par biezputri.

— Kāds no planētas Marss ie-cirkņem parādīts fotoattēlā?

— Zinu. Pirmkārt, ne tikai uz Marsa būvē kanālus, bet arī uz Zemes, otrkārt, rakumi Preiļos Košuvka ielā nemaz nav slīktāki par Marsa kanāliem, treškārt, apkārtejo namu iedzīvotāji, balansējot uz tiltiņiem, lieliski attīsta līdzsvara iz-jūtu, ceturtkārt, tie īpaši skaisti izskatās nakts 'apgaismojumā' un zem sniega segas, piektkārt, lie-liskā dāvana bērniem kara spē-lēm... Jā, ir rādušās baumas, ka drīz aizbēršot... Bet varbūt novilkls līdz rudeni? Tomēr tagad — priečajieties. Jau mēnesi košuko-veši dzīvo kā uzlidojuši uz Mēness...

«Jaunais Ceļš» [«Новый путь»] iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās. Foto-

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Krasnij Oktjabrī». Telefons — 56732.

Met. 1170
Pasūt. 1171

Iespējot Latvijas PSR Valsts izdevniecību, pol-grāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iesped-